ad qd illa qa prius referant, qd et militat in nostri me-
tho- q° ctr.

Dico 3°. spes partis, t subiicibilis et satis
sumpta g apride t relade, st immuni sui qus corre-
latum, qd imme, t extate participant. Sed
ca nostra principia parte cissima diuidit in mult-
ptu, et logum: methu in essale, et accidentale,
logum in qd et ingle: ipsa parte essale ~~et~~ refero
ad 3 cf spes partis immie: parte accidentale imme
et referri ad 2a ultima spes. Deinde subiicii-
bile in qd referri ut qus imme ad duas 1as spes: sub-
iicibile ingle ad 3 ultimas spes subiicibilis immie
referri et ut qus. Pr eodm mo, q supra dispie-
bo illy logi, et methi obari manet.

Ob: ing 1am spem subiicibilis
g apride, t illius qus, est subiicibile in qd, mediat
rao coi universa, mediante q 1a spes subiicibilis
participat subiicibile in qd, tam qm dum qus: go
sat spes subiicibilis satis in immunis qus cor-
relatum. Pr ants, qa abagnedinueg, q st
in hoe, t leoe, ut subiiciat ali, abstrahit
rao coi subiicibilis in qd in cplete primie, et ab
apridenis, q st in pro, t Bucefalo, ut subiicia-
tr eidem alr abstrahit rao coi subiicibilis in-
qd in cplete rote, ad hae rao coi conueniunt
in rade subiicibilis in qd cplete, et differunt
spe p diua primi, et roti: go inter 1am spem
subiicibilis, et illius qus mediat subiicibile in-
qd incplete.

Rn nqd ants, ad pbauem nqi maior.
reo eii apridei subiicibilis inqd incplete substo
differunt inter se, se aptent subiicibile primu,
se rotum vii aly; nam diua primi, et roti

conveniunt in spẽ infima probabili, eo quod eodem
mõ aptent nãs genericas ut spõdeant dẽ plu-
bq. in qd incomplete: ita dicitr apprehẽs subiicibi-
lis primi, et proti conveniunt in 1ª spẽ subiicibi-
li in qd tam qm in spẽ infima eodem mõ aptent nãs mates, ut subi-
iciantr qi in qd incomplete.

Instat: 1ª speĩs subiicibilis et
illius apprẽs inferiores conveniunt in eo qd subiici-
antr suo gi in qd incomplete, et illud hoc nõ par-
ticipent, atq illud, in q. alii conveniunt ẽ prius
illis: gº inter tam speĩm subiicibilis, et illius ap-
prẽs inferiores mediat subiicibile in qd incomple-
te, et inter 1am speĩm, et illius gis, qd ẽ subiici-
bile in qd. Ut respondeam adverte 1am
speĩm subiicibilis posse sumpta pro apprẽ, et pro-
sumi pro nã subiicibilis, 1 pro apprẽ abstracta ab apprẽ-
nibus singularibus nãs mates, ut subiiciantr gi in qd incomplete: et
poẽ sumi pro apprẽ ipsi 1ª spẽi superaddita, pro qm
fit apta, ut subiiciatr suo gi.

Respondẽ ditr maiorem; 2ª speĩs
subiicibilis, et illius apprẽs inferiores conveniunt
in eo, qd subiiciantr suo gi in qd incomplete, si
1ª speĩs sumatr pro nã subiicibili nõ explicito,
nego maiorem, quia ut sic nõ convenit univocẽ cum pro-
et proto, ita prior apprẽs abstracta, sed 1ª speĩs
subiicibilis convenit univocẽ cum apprẽnibus,
a qa fuit abstracta; si 1ª speĩs sumatr pro ap-
prẽ superaddita ipsi 1ª spẽi, 2do maiorem; qa
apprẽs superaddita 1ª spẽi convenit cum apprẽnibus
inferioribq, qa ut illae aptant nãs subiicibiles ut
subiiciantr suis gẽnribus in qd incomplete, ita
illam aptat naturam subiicibilem, i. 1am speĩm,
ut subiiciatr gi subiicibili in qd, et pro consequens

ẽ unũ et individuis 1ᵉ speĩ subiicibilis, q̃d realiter fuerit ad mũ
aptitudo suis addidit 2ᵃ speĩ ẽ unũ ex individuis
ipsius, qd̃ 3 aliis ruenit, et à q̃ ēt abstrahitur 2ᵃ
spẽs.

Ita venit coñd oẽs: at miror quendam recentiorem hic q nobis stare, et eodm mõ q̃hoie, q̃ in cap. 7ᵒ Porphyr 4ᵃ dividat vitẽ actuale, et accidentale adhuc subdividi in completũ, et incompletũ; incompletũ adhuc in incompletũ q minũ ma, et q min frã; etc: et ĩ ind cap. 7ᵒ rebstitue unicã dividat parte metha eodm mõ in essiale, et accidentale; essiale ulterius in completũ, et incompletũ etc: hic in post habitis.

Dico 4ᵒ. speis f. acciiciani mathe, et phar ñ sit adæq̃tum gñis correlativũ. Pr. ᵃ pars qa oẽ id, qd participat alt in qd incomplete, refertur ad illud; atq ñ sola spes uq hõ, sd et gnis, et plus participant alt in qd ult incomplete: go ēt referunt ad illud; ind q̃z ñ sola spẽs mathe sumpta ẽ adæq̃tum gñis correlativũ. 2ᵃ pars ostenditur qa subiicibilitas fractr adq̃is ñ invenit solũ in spẽ, sd et in individuis. Dẽ iis Porphyrius speĩ ponit gñs q ordinem ad spẽm ct. gñs ẽ id qd agni e praedi q plurib; spẽ differentib; go sola spẽs ẽ adæq̃ri gñs correlativũ ? R. ngõ cam, qa in illa parte — spẽ differentib; — et intelligunt individua q ēt inter se spẽ differant, ut dẽi in spõ Bucefalo.

Sunt Genera ad eandem relationem relata, Sunt Ad spem, et individuum.

R. assᵐᵒ 3 S. S. C. quaere 2ᵃ q spẽ anno 10 q Rubio in logica cap. 3ᵒ d. spẽ, quaere sᵃ, et q S. L. supra vim

N. f. 1

nº 149. Ergo vni e gris aptudo ad spem
et individuu, et una tum coicabilitas ingd
inplere, igo et una tum erit relao, qa hec
fundetur in eadm aptudo, et coicabilitate. Confir-
mr qa relari nario postulans plures tros sub eadm
rade fati, unica tum relade illos res quib; sd
gris sub eadm rade fati, 1. sub eadm coicabilite
ingd inplere nario postulat oes suas speis, et
individua: go etc. Et hinc qo colliget qdli-
bet gris superiis habere unam tum relaoem adiacha
ad a diligentia + inferiora eius sub illam et eandem relaoem referri ad cor-
pus vivens, ate, hoem, et Socratem

Obj. 1º Ex parium

Obiiciam 1º: relao ratis
fit per ppriu fati comparativu; atq possumus per una co-
tum comparare gris ad solam spem, et per aliam
ad solum individuu: go etc. R. me n negare
liberu concipi poe duas relaoes inge; immo tot
relaoes distas, qt st eius partes; sd tum dico
poe gris per una tum relaoem referri ad
spem, et individua, et una tum fingit. Confir-
mo poe, si illus operetur ex exigentia fundi va-
rius relaois, qd e unu, nimiru aptudo, et coicab-
lites ingd inplere, se sint speis, se individua,
ad qd n attendit, sd matr tum, et p arcons de
hic.

Obj. 2º. Subiu sgo n reqrit nario oes
gris sub se terminum dispositus, liredm potz
paucioribus sicruari: go n referet ad oes p ean-
dm relaoem. R. ca, qa relari sdt referri
unica relade ad illos, qo nario postulat, n ueo
ad illos, qs hic sdt p accens; ut pt in ipsi respi-
cere p divaim relaoem coicam, et qam.

tam, et 2am. R. neg. ant.; subiectum non requirit omnes gradus sub se distinctos determinate, tanquam eam; non requirit necessario indeterminate, neg.: et idem dicendum de quolibet gradu generico: non requirit eiusmodi determinare, quia ex hypothesi habere potest conservari et quod utilitatem distinctionis speciei, alioquin non requirit habere determinate quaecumque [illegible] habet: requirit indeterminate, quia est in differentia, quod omnes illi gradus essentiales participent subiectum necessario requirit tales gradus, ut possit ponere ipsius subiectum; sicut rerum animale necessario requirit omnes suas partes animales.

Adde unicam esse aptitudinem ad omnes, et eandem convertibilitatem, non obstante quod determinate non requirat necessario omnes illos gradus: ergo unica et erit relatio. Ad exemplum 1am, et 2am, R. dari diversam rationem quia effectus ita dependet a 1a causa, et 2a, ut quando ponitur a causa 2a potest idem met numero effectus a sola 1a causa dependere, et ideo non postulat necessario utramque: genus autem necessario postulat aliquam speciem, et individua, ut genus possit [illegible] possibiles sint: si non effectus necessario postularet 1am, et 2am — ut aliqui dicunt de actibus vitalibus quoniam per unicam relationem respicit utramque causam indivisibiliter.

Ad 3um: convenientia generis diversis speciebus est diversa: ergo et diversa erit relatio. Evanescit, quia participatio, quam species diversae conveniunt suum genus, est diversa, quod et convenientia generis erit diversa. R. neg. ant.; ad probationem neg. cons., non diversa est quia convenientia generis fundatur in eadem aptitudine, quod non habet diversa; quia diversae non sunt ex parte generis nec genus principium aliquorum distinctivum; at vero diversae contrahentem dantur ex parte specierum, et ideo participatio

qm abstrahunt quis è dicta.

Obiic. 2°: relao qua qm quis refertur ad ind[ividu]um supponit essentialr relaem eiusdem quis ad speciem, 2 quis primo respicit gruis superiores, et illis mediantibus separatim remotiores, ac tandem individua: q° tales relaoes sunt diversae. Respondeo, ad amis, quod sit eadem relao tendens in oes gruis, q. potest ea ipsam essentialr supponere; neque enim quis primo respicit gruis superiores, oes enim primo respicit tam qm dicuntur per se ponales. Dist. sed quis respicit grius quis superiores. Resp. 1° neque assumpti, nam eq. 1° respicit restibus per ponales, 2 ab oibus eq. 2° abstrahatur in ratione sua. Resp. 2° licet quis respiciat prius gruis superiores grumte rao, illis non respicere ut tria in adaequatum, q. uo tam qm tuum adaequatum: sicut potest respicit aum ut tuum inadaequatum, et illis mediante sortem per eandem relaoem.

Obiic. 3°. spectum tum in essentialr postulat per, qq. sponit, et respicit maiori relaoe, et tamen per aliam: q° sed licet quis varie per ratio sponet speciem, et individuum, per diversas relaoes illa respicit. Resp. quod locum, ratio diversa quod licet spectum gruum essentialr postulet per sponentes, tamen diversas habet raoes fundant diversas relaoes, nimirum caliem maiorem, et caliem falsitatis aliam: at uo quis una tum habet raoem fundandi relaoem, nempe aptitudinem, et eandem uniabilitatem in quod implicite ad speciem, et individuum.

Adverte tamen hic, qmlibet gruum superiore habere suum inferiorem in recta serie supposita relaoe diversam ab alio gruu, ut subiici habet ad huem, et separatim relaoem diversa

ex qm hic copy

ab alio grū: vg subvā hēt ad hōe, et Sorem relaōe dirsā ab ea, et corpus hēt dīstr ad hōe, et ad Sorate relaōem dirsam ab ea qm hēt uiuens aut aīl. Et similr qlibet ex gribq superioribq hēt dirsam aptitudē et coizaibilitatem sibi dirsam ab alio grū: qd et relaōem. Ad illigendm ē et illis gribq sunt st dirsa ultā matlia; n vio ē subvā vg. data ad ōgūo, qa g uelri n sumit ut grū subvē ett.

Adverte 2º: oēs has relaōes gnūm superiorū ad hōem, et Sorate ēe eiusdm sōci. Raō ē, qa fundanti rōe in aptitudinibq ad qla in qd inqplete, q solo n differunt, et distinguunt tamn ulij spem; et hent a fundamento p.mo coicabilites in qd inqplete solo nō hāl differe ter.

Dōes: individuū vg. grūs ex sm participaōe strahit oēs illos grūs superiores: qd oēs grūs superiores unica relaōe strahunt ad prium: go in oibq una tm habit relaō. R dist ant, grūs vg unica participaōe mox strahit oēs illos grūs superiores, cōd. eadm participaōe fath, ng ant. qm admim ēē illi grūs, et eorū aptitudes st dirsa, ita participaōes st dirsa forte.

Sum 3us

An individuum referatur ad grūs, et ad Spem p diversas relaōes?

R affe o coi. Et qa relaō individui ad grūs fundatr in aptitudē, ut subsit grū, et participaōe eiusdm grūs inqpleta: relaō vo eiusdm individui ad spem fundatr in aptatudie, ut illi subsit, et participaōe, pxima eiusdm spei inqpleta; sd hec funda st dirsa: qd et relaōes.

Ob 1º: Ag q 5º metha cap 27 quaer

14 Obiicies 3°, et quidem: individuum refertur ad speciem per se, ad genus tantum per accidens: ergo non eandem relationem respicit utrumque. Respondetur ante quam alii docent dari aliqua individua, quae nulli subiiciantur generi, ut qui dicunt non esse possibilem naturae diversae speciei ab hac, quae sub eo datur: ergo individuum per accidens refertur ad genus. Respondetur negando consequentiam ad probationem, dico ante negando eandem, quod etiam docent aliqua individua quae nullum supra se habent genus, probat illa non respicere genus; non vero illa, quae generi subiiciuntur per accidens sub eo, et illud extrinsece participent.

Instabis: ergo saltem unius individui ad genus est per accidens. Respondetur distinguo antecedens; unius individui habentis supra se genus, nego antecedens; unius individui intime sumpti transeat; et hoc modo etiam unius individui ad speciem erit per accidens, cum Deus sit individuum, quod non habet supra se speciem.

Ob. 2°: individuum participat genus mediante specie: ergo eadem participatione participat genus, et speciem: ergo eadem relatione respicit speciem, et genus. Respondetur distinguo tum consequens: ergo eadem participatione materiali participat genus, et speciem, concedo; eadem participatione formali, nego consequens. participat enim genus incomplete, speciem complete, quod formaliter est quid diversum: participatio materialis non dabat, aliter et participat diversam rationem speciei, non haeret ad ullam diversam relationem probabilem, quia non respicit speciem, quod est falsum.

Ob. 3a: relata mutua eodem modo se invicem respiciunt: atqui genus eadem relatione respicit speciem, et individuum: ergo et individuum eadem relatione respicit genus, et speciem. Respondetur distinguo maiorem; eodem modo respiciunt si sunt relata praedicamentalia, si hinc rationis, nego maiorem; deinde tracta minorem, nego consequentiam, et ratio diversitatis est, quia genus habet eandem aptitudinem,

participationem inquid incomplete ——— rii spei, et ind
ividui, ab ind eandem relationem: individuum vero habet
diversam participationem, scilicet speciei completam, et generis incompletam, ergo et eandem diversam relationem.

Probatur: species non respicit genus primum, et remotum per diversas relationes: ergo neque individuum speciem et genus. Respondeo negando consequentiam, quia species participat genus proximum et remotum eadem participatione incomplete, et inde eandem relationem debet ea respicere: individuum vero participat speciem, et genus diversa essentialiter participatione, nempe completa, et incompleta. Respondeo 2º distinguendo antecedens: species non respicit genus proximum et remotum per diversas species relationis, concedo; per relationes numero diversas, nego antecedens: quod enim genus proximum et remotum sint diversi numero, diversa participantur, sed eadem in specie eadem, scilicet incomplete, et sic non diversa. Et eodem modo individuum respicit diversam specificam et genericam relationem tantum diversis, quia datur in individuo eadem participatio in specie, nempe incompleta in genere essentialiter. Sed vero diversa generica sit remotior quam specifica, non variat essentialiter relationes subalternarum, sicut neque praedicabilium.

Sed vero relatio individui ad genus sit essentialiter diversa a relatione, qua respicit speciem ipsum individuum? Respondeo affirmative, et probatur quia relatio individui ad genus fundatur immediate in participatione incompleta: relatio vero ad speciem in participatione completa; atqui hae participationes differunt essentialiter: ergo etc. Et participationes quae fundant complete, et incomplete variant essentialiter praedicabilia: ergo subalterni complete, et incomplete variabunt essentialiter subalternabilia. Quaeres

Quaeres

An species, et individuum referantur ad

generis per relationes distinctas

Respondeo: Dico quod species, et individuum sunt extrema distincta, habent que accidentes partes subiicibiles cum eiusdem generis, et distinctam participationem generationem; atque relatio non multiplicatur per formam primam: quia substantia comparatur ad speciem independenter ab individuo opposito, habet suo generi, quod per distinctam relationem habeat, quia oppositum individuo eius generi.

Sed id, ut vel non multiplicatur in speciem, et individuum, quia species et individuum, non habent distinctas relationes ad genus. Respondeo quod etiam, quia sunt distincti termini accidentes, et participationes generis, multiplicatis est ad distinctas relationes, quamvis eadem sint ratio fundandi, nimirum generis, atque: quamvis admissum si una albedo haberet diversos in 3 subiectis, et una haberent diversas relationes ad illum, sed per hoc quod multiplicarentur sunt formae primae et non per 3 inhaerentia, sed non multiplicatur albedo.

Inst. individuum participat genus mediante specie, vel genus mediante hoc participat ad: quod mediante hoc respicit ad aliquid per eandem relationem. Respondeo per id quod aliquis, quia individuum omne potest participare genus. Respondeo 2º dist. an. individuum mediante specie, tamquam medium per quod participat genus, nego; tamquam medium quo vel an. est quod speciei medium per quod ad dependit ab individuo quod non obstat distinctionem relationum: non est medium quo vel similiter, sed participatio generis in individuo quod facit ut relationes eius sint distinctae, sunt distinctae participationes generis in specie, et individuo: sic hoc participat subiicitur

mediante congregatione, et alii, et tunc resiliit subiectum
tamen generis a relatione distincta ab illis, quae congruit universali
respexit ipsam subiectum quaeris 3º sibi etc.

Ob. 2º: species et individua possunt separari ut non adaequent
rationem generis: ergo ex tali separatione resultabit una relatio.
Resp. potest 2º reddendo rationem in tali suppositione, et quod sequitur
si fiat separatio subalternarum specierum, et tales individui adaequo
non resultent distinctae relationes. R. in 2º negando rationem, quia etiam
quia et separatim constituunt unum cum adaequatum potest, et tamen
referuntur ad illam per relationem distinctam, aliud sit per relationem
realem, deinde per relationem rationis eadem ratione sic.
Deinde omnes species subalternae constituunt unum cum adae-
quatum rationem generis summi, omnia individua unum cum adaequa-
tionem speciei infimae et tamen quaelibet species subalterna respi-
cit genus summum per distinctam relationem, et quaelibet indi-
viduum per relationem distinctam refertur ad speciem.

Dices: nec, et servitus per eandem relationem
referuntur ad rem separatim, quia in utraque datur idem fun-
damentum, nempe eadem impositio, atque in specie et indivi-
duis datur idem gradus generis ut alibi 3º sibi etc. Respondeo
cum negando rationem, ratio diversitatis quia [illegible] et servitus
habent idem fundamentum, nimirum eandem impositionem, et
significationem: species vero et individua habent partici-
pationem [illegible] distinctam rationis generis, sicut habent
species subalternae rationem generis summi, et ideo habent distinctam
relationem ad illud. R. 2º nego maiorem, quod non urget
argumentum, immo confirmat nostram resolutionem.

[illegible] intelliges individui [illegible]
posse habere relationem [illegible] quia sit gradu ge-
nerici, quod participare potest sub ratione incompleta,
quod logice [illegible] speciei infimae: unde habitat
non relationem ad [illegible] etc. et sic
etiam alii gradus inferiores, qui participant superiores

ut ea gradus inferiores supponat superiores, illa suppositio est tantum materialis immo cum relatio ad gradus superiores generis [illegible]

An relationes speciei et individui ad genus sint non tantum distinctae?

R. affirmative cum [illegible] dist. 2a n. 126 et aliis apud ipsum. Ratio quia forma prima harum relationum ideo non differunt, ut participatio generis in ad complere, immo, et forma ratio nempe ... ad ipsum genus: ergo tales relationes non habent ... quod differant [illegible]

Probatur ergo ... relatio individui ad genus supponit [illegible] relationem speciei ad ipsum, atque suppositio [illegible] arguit dis-tinctionem [illegible] ergo etc. R. [illegible] ... quia individuum [illegible] sub ... genus, in quo [illegible] dabitur relatio individui ad genus, quin supponat speciem relatam ad ipsum genus. [illegible] suppositio, quia dat ... est materialis et accidentalis. [illegible] quia [illegible] relatio speciei ad genus [illegible] ... non supponit [illegible] relationem generis [illegible] ad genus [illegible], nempe subiicibile, ergo ... re-latio individui ad genus non supponit [illegible] rela-tionem speciei ad ipsum genus: est ergo illa suppositio materialis [illegible] individuum ut [illegible] in-... est ... supponit speciem illud [illegible]: non ... ... relationibus et [illegible] ... ut, ... sit [illegible] sub ... individuum, quin supponat speciem.

Sed ... suppositio materialis non ... [illegible] quia [illegible] relatio ad sua inferiora non [illegible]

differt à relatione corporis ad sua et inferiora, et in
utroque supponit subjectum et extrem. qd̄ e corpus: g̃o
suppositio materiæ subjectivi n̄ facit qd̄ relationes in illis
fundatæ sint extrem. diversæ. Confirmatur qa in sen-
tentia nostra necesario admitti debent sex species subjicibi-
lis, et totidem prædicabilis: sed n̄ subjicibilitas qd̄
incomplete individuale, et subjicibile incomplete
specificum constituerent duas species subjicibilis in-
completi, qæ cum aliis sex species efficiunt, qd̄
dici g̃t C. reducunt.

Ob 2o. relatio individui fundatur
in participatione gñis extrem. rei, et minus, relatio speciei
fundatur in participatione ejusdem gñis extrem. minus
et communis: ergo relationes individui, et speciei aliquis sunt
fundatæ extrem. dissita, ergo int. extrem. diversæ.
R. neg. ant., qa ratio rei, et proxime e qd̄ accider-
tale rei utriusque participationis; cum tam indi-
dui, qm speciei participent gñis in qd̄ complete,
tales relationes solo pd̄ differunt modo.

Inst: q solum n̄ differunt quiæ
here idem noem significans raoem ad æqitam utriusque,
atq participatio individui n̄ potest dici participationis
gñis ad speciem: qd̄ est. R. dist. maior. quæ quando he-
re idem noem significans ad æqitam noem com. idem,
solo. nones individuales utriusque, neg maior: utrumque
cognitum participatio dici pot participatio in qd̄ in com-
te, q e ratio cois ad participationem, et speci: et
si Plato, et Socrates habent idem noem significans
raoem com. utrique ei, nimirum homo: qd̄ n̄ tollit illorum
raoes individuales. Urges: magis conveni-
unt int se relationes subjicibilis rei, q̃ ratio-
ni, et proximi: ergo relationes subjicibilis rei, et
proximi solo n̄ differunt. R. neg. ant., qa

PF1

quia ratio proximi, et remoti — quit ad aliud entitate subiicibi inquo n variat conveni-entiam dtatem.

Resp. 2o. Socrates, et homo conveniunt univoce in ali. qd neq; eorum relatio ad quod ali univoce conveniant in ratione subiicibilis incomplete. Resp. negd conam, quia ali n multiplicat in hoe, et Socrate; nam superius et inferius n ponunt ann. subiicibile vo genericum in relationibus hois, et Socratis multiplicari, quia ali duo dispi: neq em ita se habent sicut una sit superior alteri ut inferior; sed sunt singles ambae, et disparatae. Deinde Socrates participat ali mediante hoie relatio vo Socratis n participat subiicibile genericum mediante relatione hois, neq una refert mediante alia.

Instabis: et Socrates n e ali mediante hoie ergo n datur ubi suppositio e talis. Resp. dist consequens; n datur suppositio talis ut sic e, neg; talis ut opposi ad hoiem, concedo, quia Socrates imme e ali ex eo qd imme sit ho cuius ali e pars. Sicuti ali summum liberi ab ovia, tum tendat tendat ad Socratem ni mediante hoie. Secundum prius spectaret ad radic, et uniunt ex ... qm descendat ad Socratem, hoc nio tum dicitur individuum supponere speciem.

Urges: ex eo qd color Socratis mediante hoc, relationis coloris, et huius ad idem sit diuisa spei; sed in individuum parte ipa [illegible] Socratis referri ad idem relationem spe diuisam. Resp. negd conam, quia relationis coloris, et huius ad idem sit eiusdem

spei ? sine relaoes actuis ad ? eandem qq
caim efficientē. 2° qa lt. eent dirse spei, n ideo
eent qa calor fcruit mediante luce, neq qd
relaois caloris supponat relaoem huis ead
ad Alem. Ad qd calor et lux st subta spē
dirsa, qm dirsitem eru segnnt relaoes
ralis. in nostro uo ueniunt, neqdum subta
spē dirsa, neq si darent relaoes subsiibi-
lim ? et degradabilium ad illa male dirse
attenderent; 3° tum ad participaoem in singularum,
q ē eadem in individuo, et spē ratoē gnis atis.

Articulus 3us

De na, et partitionibus individui.

Individuum siderari pot: et quidem e
ata uns parte; et in hoc sensu sumpti fatr duit
relaoem, seu aptitudinem ut subsit, l subiiciatur uni;
sumpti uo male duit rem, q sub ē, l subiiciatr
uni, sē talis res sit cois, sē singlis: in hac ri ac-
ceptoē dr illd primum quaoē 3a ulta inge. Secundo
sumitr individuum pre maxime singli, et ut sic
duit fatr negaoem divisois in pla: in q sensu
definitr à DT. ē id, qd ē indivisum in se, et di-
visum à qui alio ultima dirsē. Definitr
et à Porphirio cog: 3 spē ē id cuius obiecti pri-
etas sit alteri ueniri n posint. Determi-
minanda hc 3 sideran 1° qa, ia qdō ueniat oibq
individuis tam subtis, qm accentis; 2a uo soliis in-
dividuis subtis. Determinanda 2° qa via
ratoē qcumqi individuum 2m assam, et qd? indivi-
dualitatem, q ē principium individuis in pla eiusdem

rationis; in secunda vero definitur per proprietates accidentales, quae simul sumptae alteri individuo non possunt convenire, et in his carminibus declarantur:

Forma, Figura, locus, Stirps, nomen, patria, tempus
Unum perpetuo reddere lege solent.

Dico 1° sumitur individuum pro ut dicit formalem relationem, et apprehensionem ad eandem, et quandam de uno non considerando rem singularem. Definitur apprehensio ad eandem - id quod aptum est esse in uno -; apprehensio ad quandam individuum definitur - id quod aptum est praedicari de uno -: per relationem relativam respiciens unum.

Obj. 1° contra Artem, et individuum non dari sicut, nec definitio: quod perperam illud definimus. Resp. Artem loqui de individuo materialiter sumpto; nos vero hic sumimus illud definimus formaliter pro apprehensione, quae tenetur est quod est. Insuper apprehensio ad eandem, et quandam de uno est singularis: quod individuum adhuc formaliter non est quod est. Resp. Solas apprehensiones significantes individua materiae singulares, non vero apprehensionem ab illis abstractam. Contra illa apprehensio abstracta est sata est apprehensio ad eandem, et quandam de uno tantum. Resp. id habere significare, non vero exercite, ut in actu directum est de speciebus etc.

Obj. 2°: haec num aqua est individuum et non potest dividi in duas: quod individuum non est indivisibile ultima divisione. Resp. dist. min. potest dividi in duas eiusdem rationis, nego; potest dividi in duas diversae rationis, concedo min.: in illis enim duabus non est eadem omnino ratio, quae erat in 1a; eadem non est eius divisio individuorum totalis: divisio vero, quae negatur individuo, est divisio in alia eiusdem omnino rationis